

FOAIE PAROHIALĂ

săptămâna 1 - 7 aprilie 2012

Parohia „Sfântul Gheorghe”

Oradea, str. Louis Pasteur, 26

www.parohiasfantulgheorghe.ro

Pr. Olimpiu: 0722/450.013; Pr. Ioan: 0762/698.455 Pr. Ionuț: 0766/250.417

Sfântul Maslu

marți, 3 aprilie 2012, ora 17.00

Liturghia Înaintesfințitelor

miercuri, 4 aprilie, ora 12.00

Calea Crucii

sâmbătă, 7 aprilie, ora 17.00

Pomenirea tuturor morților

sâmbătă, 7 aprilie, ora 18.00

RUGĂCIUNE

Mulțumim, Doamne, pentru pâinea și vinul consacrate, care sunt trupul și sângele lui Isus Înviat. Mulțumim pentru că ne-ai dăruit această legătură misterioasă între pământ și cer. Mulțumim, Doamne, pentru că ne-ai dăruit încă de acum un zălog atât de prețios al slavei la care sperăm să putem fi părtași. Îți mulțumim, Doamne, pentru că ne-ai încredințat acești copii, care sunt înainte de toate ai tăi. Tu vei chema lucrători ai viitoarei recolte în mijlocul acestor spice. De aceea, ți le oferim, ți le consacrăm, te rugăm să le binecuvântezi și să le aperi de orice rău.

Doamne, dăruiește-le soților curajul de a manifesta, de-a lungul vieții lor, marele mister al Nunții lui Cristos cu Biserica.

Dăruiește-le mamelor și taților capacitatea de a-și primi copiii cu bucurie, așa cum Maria L-a primit pe Isus în binecuvântata zi a Bunei Vestiri.

Fă ca familiile noastre să oglindească în ochii oamenilor strălucirea misterului treimic al iubirii.

Doamne, tu ne-ai avertizat că ucenicul nu va fi tratat mai bine decât învățătorul. Știm că în drumul nostru pe acest pământ va trebui să ne facem părtași ai pătimirii tale, pentru a ajunge într-o zi la slava învierii. Întărește-ne inimile pentru ca să putem purta de-a lungul încercărilor acestei vieți, mărturia speranței noastre. Sfântă Fecioară Maria, prinde-ne cu putere de mână. Dacă răul ne amenință, dacă pasul ne este șovăielnic, arată-ni-L pe Fiul tău. Astfel, călăuziți de Tine, vom putea ajunge, la sfârșitul pelerinajului nostru, la Fiul tău Înviat, în Slava veșnică a Tatălui și în împărțășirea Spiritului Sfânt.

Cu ocazia aniversării zilei dumneavoastră de naștere: **Ana Flore** și **Nicolae Flore**, în numele comunității Parohiei Greco-Catolice „Sfântul Gheorghe”, vă dorim sănătate, fericire și bucurii. Preoții parohiei vor celebra o Sfântă Liturghie, în ziua aniversării.

(...) Cel mai mare exemplu

Cel mai mare exemplu al unei astfel de slujiri umile ni l-a dat Isus. Când nimeni nu a vrut să spele picioarele apostolilor conform obiceiului, Isus și-a dat jos haina, a luat ligheanul cu apă și prosopul, a îngenunchat și le-a spălat El picioarele. Celsus, un păgân din secolul al II-lea, găsea acest pasaj blasfemiator. Era unul din motivele pentru care considera creștinismul ca fiind îngust: cum putea Dumnezeu să moară pe cruce și mai mult, să spele picioarele cuiva! Departe de a considera gestul o blasfemie, creștinii prețuiesc spălarea picioarelor ca pe o mare lecție pe care ne-a dat-o Cristos. “După ce le-a spălat picioarele și Și-a luat hainele, S-a așezat iar la masă și le-a zis: Înțelegeți ce v-am făcut Eu? Voi Mă numiți pe Mine: Învățătorul și Domnul, și bine ziceți, căci sunt. Deci dacă Eu, Domnul și Învățătorul, v-am spălat vouă picioarele, și voi sunteți datori ca să spălați picioarele unii altora; Că v-am dat vouă pildă, ca, precum v-am făcut Eu vouă, să faceți și voi” (Ioan 13,12-15).

Gândindu-ne la acest act de umilință al lui Isus, ne întrebăm: a fost o umilință mai mare pentru Isus faptul de a spăla picioarele discipolilor Săi sau faptul ca El – Creatorul Universului – să fie înfășat în scutece și așezat într-o ieszle? sau să fie pălmuit de un servitor în timpul procesului Său? sau să fie încoronat cu spini și batjocorit? sau să fie pironit pe cruce ca un criminal notoriu? Atunci când Dumnezeu a ales să vină pe pământ, a ales să vină ca un slujitor. Sf. Pavel a exprimat frumos aceasta atunci când a scris că Isus Cristos, “Dumnezeu fiind în chip, n-a socotit o știrbire a fi El întocmai cu Dumnezeu Ci S-a deșertat pe Sine, chip de rob luând, făcându-Se asemenea oamenilor, și la înfățișare aflându-Se ca un om S-a smerit pe Sine, ascultător făcându-Se până la moarte, și încă moarte pe cruce” (Filipeni 2,6-8).

Să ne despărțim cu aceste cuvinte ale Arhiepiscopului Temple:

Doresc să vă las cu imaginea pe care Sf. Ioan ne-o dă despre ceea ce a făcut Domnul nostru într-un moment de specială conștientizare a misiunii și autorității Sale divine. Știind că a venit de la Dumnezeu și că va merge la Dumnezeu, ce a făcut El? Nu s-a așezat pe un tron ca să îi invite pe discipolii Săi să se închine în fața Lui. S-a încins și a început să îndeplinească pentru ei actul de slujire care în acele timpuri și locuri era considerat ca fiind cel mai slugarnic act pe care cineva îl putea face pentru altul. Le-a spălat picioarele. Aceasta a simțit El că înseamnă a fi Dumnezeu: a sluji.

“V-am dat vouă pildă, ca, precum v-am făcut Eu vouă, să faceți și voi” (Ioan 13,15). “Știți că cei ce se socotesc cârmuitori ai neamurilor domnesc peste ele și cei mai mari ai lor le stăpânesc. Dar între voi nu trebuie să fie așa, ci care va vrea să fie mare între voi, să fie slujitor al vostru. Și care va vrea să fie întâi între voi, să fie tuturor slugă.”